

Szenti Ernő

Túrkevéen élő alkotók kiállítása

Kedves alkotók, kedves érdeklődő közönség!

Megtiszteltetés számomra ennek a képzőművészeti kiállításnak a megnyitása.

Három nappal ezelőtt érdeklődve nézegettem a Művelődési Házba behozott, még vízszintesen várakozó alkotásokat. Sudár Anette munkáival viszont a megnyitást megelőző percekben találkoztam.

Szándékom a föld és kép közelben maradás. Szándékom az árnyaltság, a sokszínűség észrevérese és kifejezése. Az alkotók nagyon eltérő életsorsot, életkörülményt tudnak maguk mögött. Vannak, akik a szakmai ismereteket, a képalkotás elméleti és gyakorlati tudnivalóit intézeti keretek között, szakemberek irányítása mellett szerezték meg. Nevesítve: Füleki Gábor, Bácskai Bertalan, Kovács István, és ide sorolom a Tanítóképzőt végzett feleségét is, Kovács Erzsébetet. Sajátos utat járt be Horváth György. Autodidaktaként kezdett, majd különböző alkotótáborokban, szakmai műhelyekben, szakmai kurzusok résztvevőjeként sajátította el a képzőművészet nyelvén való beszédet.

Az itt látható munkák felfogásban és kivitelezésben is nagyon különböznek egymástól.

Az imént épp erről beszéltem. A példa illik az itt kiállítókra is. Nem mindegy, hogy valaki 40–45 éve, 15–20 éve, vagy csak 3–4 éve fest. Nem nehéz belátni, aki viszonylagos rendszerességgel dolgozik, annak a munkái kiforrottabbak, letisztultabbak, mint aki csak hébe-hóba, olykor hónapok, évek telnek el festés nélkül.

A következőkben kifejezetten azokról az alkotókról szólok, tehát Fodorné Reizer Mariannról, Kurgyis Lajosról, Szimon Lászlóról és Tóth Tiborról, akik nem tartják magukat festőművésznek, csak örömeiket lelik a festésben. A festés önkifejezés, terápia. A lelki béke, a belső megelégedés, a megnyugvás elősegítője, megteremtője. Ezek megbecsülendő pszichés értékek. Az élhetőbb élet elősegítői. Van e veszély? Kellő önismeret, tárgyilagosság esetén nincs. Ha valakinél a hiúság lázas tevékenységbe kezd, akkor már van. Ez egy mondatban összefoglalható. Engem nem ismernek el, pedig ennél is meg annál is különb képeket festek.

Az amatőr festőknek két típusa van. Akik látomásaikat, vízióikat, szorongásaikat örökítik meg képekben. Mint önök is tudják, a pszichésen kezelt betegeknél a festés művelése olykor messze felülmúlja a gyógyszerek hatását. Ezeknek a lelkileg beteg emberek keze alól nem kevés esetben profi művészekkel egyértékű alkotások kerülnek ki. Ez csak akkor igaz, ha festői tehetséggel megáldott betegről van szó, és a kegyelmi állapot ritka pillanatai is besegítettek.

Az autodidakta Csontvári Kosztka Tivadar, a festegetéstől a nagy méretű világhírűvé vált táblaképekig jutott el. Gulácsi Lajos az örület határát súrolva alkotott örökéletű festményeket.

* Kiállításmegnyitó Túrkevéen a Városi Művelődési Intézményben 2008. május 2-án.

A legtöbb amatőr számára a valóság leképzése marad. A látvány formai, színbeli és térbeli megörökítése. Ehhez forma és színérzék kell, kézügyesség, beleérző és átélő képesség.

Az itt látható képek illetve az imént felsorolt négy alkotó ebbe a kategóriába sorolható be. Aki tudatosan változtat a látványon, kombinálni tudja a leképzést a kifejezéssel, akinek eredeti látásmódja a képekről is visszaköszön, az már festői erényekről tett tanúbizonyságot. Még csak annyit, hogy az őszinte és tiszta szívből fakadó amatőr munkák meglepően hasonlítanak egymásra. Ez vonatkozik a témaválasztásra, a forma és a színvilágra, a képfelületre, a faktúrára.

Miben különbözik az amatőr festegetőtől a művészi szinten dolgozó alkotó? Abban, hogy van önálló stílusa, képi és világlátása szuverén, mindenki másétól eltérő.

Az imént elmondottakhoz Bácskai Bertalan, Horváth György és Füleki Gábor a jó példák. Bácskai Bertalan néhány korábban készült grafikával képviselteti magát, míg alkotótársa egy viszonylag nagyobb méretű festménnyel. Ők maximálisan igénybe veszik a festészet kifejezési eszközeit, a formát, a színt, a vonalat, a foltot, megtoldva egy sajátosan vibráló, képzeletet izgató, birizgáló képi világgal. Lekötik képzeletünket, többek között újszerűségükkel, eredetiségükkel. Annyira egységes a képfelület, ha képzeletben egy színfolt vagy egy parányi felületet, kiemelünk a képből, megváltozik a grafika, a festmény jelentése.

Füleki Gábor a nagyon ritka alkotók egyike. Beleszerelmesedett a festésbe, erre az egy területre figyelt, kitöltötte élete nagy részét. Nem vágyott babérokra, elismerésekre, nem ácsingott a szakma magasabban fekvő emeleteire. A profik szintjén dolgozik, végtelenül etikus, szerény, hiteles festő.

A folyamatosan dolgozó festők időnként stílust váltanak. Ez a korai időszakban indokolt. Idő és sok-sok munka kell, míg kiforr az önálló látásmód. A későbbi stílusmódosulás a továbblépés lehetőségével kecsegtet.

Kovács István képei a gondosan kivitelezett természetelvű alkotások csoportjába tartozik. Volt idő, amikor más felfogásban fogantak képei. A grafikán, a festésen túl közel áll hozzá a plasztika is. A város több intézményében falra került, falra festett munkákkal van jelen. Ugyan ez elmondható Füleki Gáborról is.

Kovács Erzsébet munkáiról jól leolvasható az átírás, a dekorativitás, a redukáltabb formavilág felé elmozdulás.

Aki Hudák János fotói előtt hosszabban elidőz, megértem. Tiszta, gondosan kivitelezett munkák. Nyugalmat, derűt sugároznak képei. Szeretném, ha többet foglalkoztatná a kísérletezés, a merészebb, mozgalmassabb fotókat készítés gondolata.

Április 29-én, amikor végignéztem a kiállítás anyagát, még nem voltak képcímek. Most viszont a kiállítás végén az amatőrök társaságában a számomra a leginkább rokonszenves kép előtt teszek néhány megjegyzést.

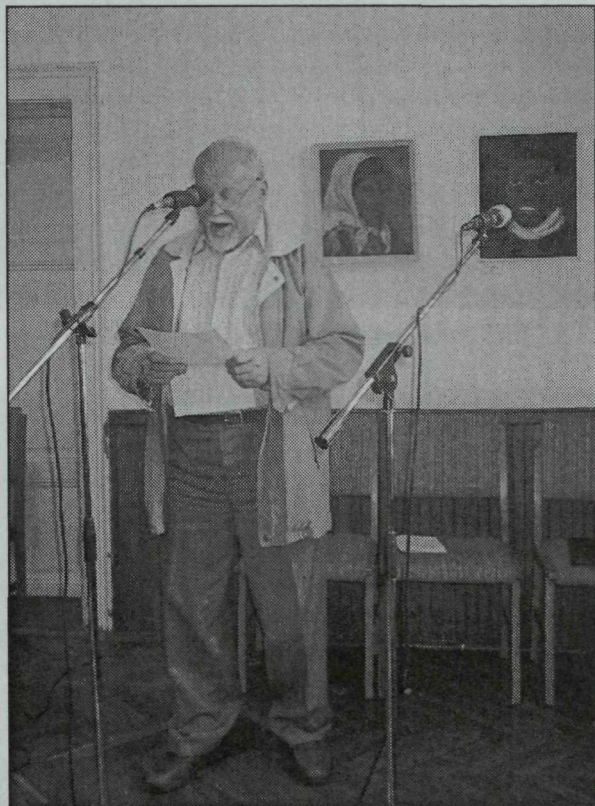
Bácskai Bertalan régi képei előttem vannak, fogalmam sincs az utóbbi 6-10 évben merre alakult festői világa.

Tavaly ősszel Horváth Györgynek kiállítása volt Kisújszálláson, képei erőt sugároztak, egyéni látásmódja, briliáns technikával megoldott munkái magukhoz láncoltak. Aki erős egyéniség, mint ő, annál fokozottabban van jelen a rutin veszélye.

Túrkevéen élő alkotók, kiállítása

Aki hisz és bízik önmagában, aki festéskor éli át legteljesebb önmagát, azt nem kell biztatni, hogy fessen. Aki szeret festeni, de ezer meg egy kötelessége távol tartja az ecsettől, a palettától, arra buzdítom, arra kérem, szakítson több időt a képzőművészkedésre.

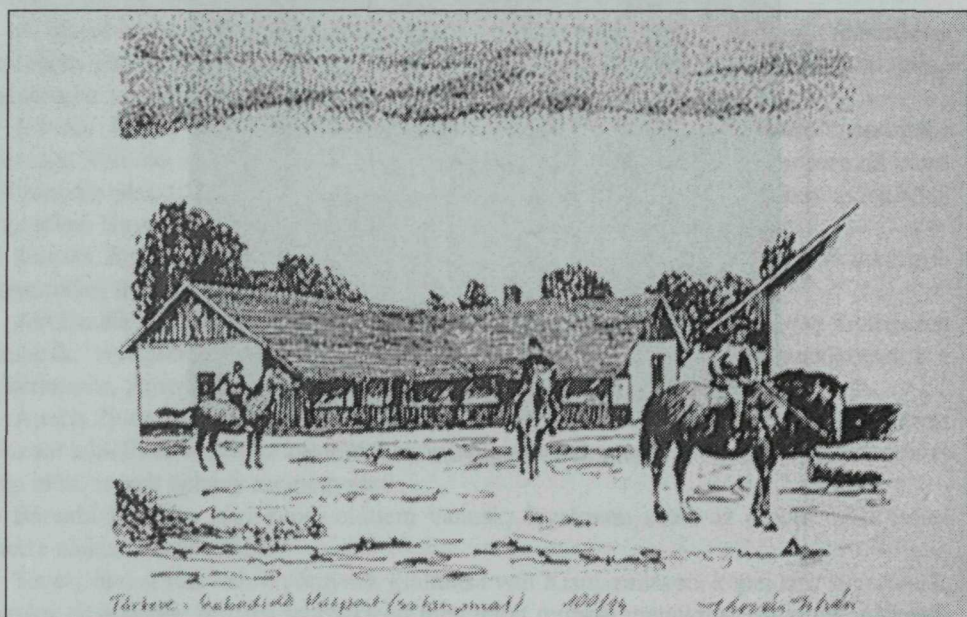
Gratulálok a kiállítóknak, a további munkálkodáshoz jó egészséget kívánok!
Ezekkel a gondolatokkal a kiállítást megnyitom.

Szent Ernő megnyitja a kiállítást

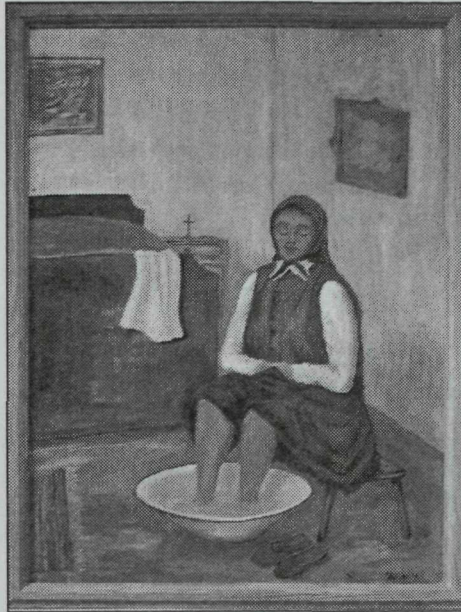

Tóth Tibor emléklapot vesz át a rendezőtől

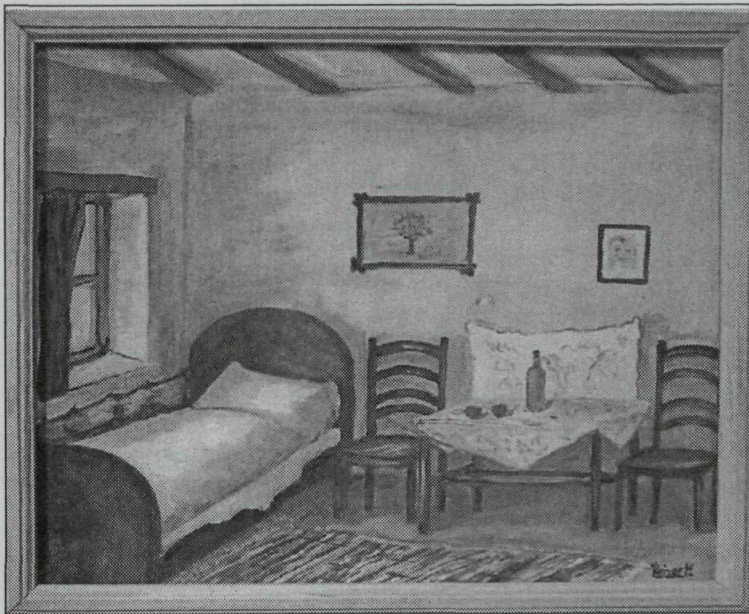

Történ. - Gubodidő Vaspont (székelymész) 100/99 - Kovács István

Kovács István: Györffy-tanya

Fodorné Reizer Marianna: Mama

Fodorné Reizer Marianna: Szobabelső